

det er dog et herfra heelt forskjelligt Spørgsmaal, om Kongen skal have Lov til uden Rigsdagens Samtykke at bestemme, hvem der, naar han er død, skal være Regent i Stedet for den umyndige Thronfølger. Naar man betenker, at en saadan Formynderregjering efter Omstændighederne kan være i mange Aar, naar Forholdet stiller sig uheldigt, endog i henved 18 Aar, forekommer det mig at være et Spørgsmaal af saa umaadelig Vigtighed for Landet, hvem der skal føre Regjeringen i denne lange Aarværelse, at der nok kunde være Anledning til at fastholde den Bestemmelse, at en saa vigtig og indgribende Foranstaltning skal finde Sted ved Lov. — Der er et andet lille Punkt, som jeg skal henlede Opmærksomheden paa, og som ligeledes har paatrængt sig mig ved at sammenligne dette Lovforslag med Sunigrundlovens Bestemmelser. Det er § 8, og hvorvel det er en Bestemmelse, som ikke har synderlig praktisk Vigtighed, forekommer det mig, at der, naar man dog vil codificere alle disse Spørgsmaal, er Anledning til at henlede Opmærksomheden derpaa. Der staaer nemlig i § 8: „Efter Kongens Død Thronfølgeren fraværende, sammenkalder Statsraadet Rigsdagen, der i en forenet Samling bestemmer, inden hvilken Tid han har at vende tilbage. Siker dette ikke, vælger den forenede Rigsdag en Regent eller et Regentskab.“ I den tilsvarende Bestemmelse i Sunigrundloven findes dette sidste Punktum ikke. Der staaer kun i Sunigrundloven, at, dersom Thronfølgeren er fraværende ved Kongens Død, skal Statsraadet sammenkalde Rigsdagen, der da fastsætter en vis Tid, inden hvilken han skal vende tilbage, og derpaa gaaer Grundloven over til at give en anden Regel, som ikke vedrører dette Forhold. Det forekommer mig imidlertid, at den Tilføielse, som er kommen ind i § 8, kan give Anledning til forskjellige Tvivl, og muligvis til en Fortolkning af Paragraphen, som vistnok ikke i og for sig selv vilde være heldig. Det er nemlig klart, at, naar man tænker sig det Tilfælde, at den fraværende Thronfølger faaer en vis Tid forelagt, inden hvilken han skal komme ind i Riget og overtage Regjeringen, opstaaer af sig selv det Spørgsmaal: Hvad skal da skee, naar Thron-

følgeren ikke gjør det, men bliver borte? Det synes mig, at man dog ikke godt kan antage Alindet, end at, dersom han bliver borte i længere Tid, dersom han vedblivende vægrer sig ved at komme tilbage, da maa dette have til Følge, at han ansees for at have renonceret paa Thronen. Men saaledes som § 8 er affattet, vil den kunne give Anledning til en anden Besvarelse af dette Spørgsmaal, nemlig denne: Nei, han har ikke mistet Retten til Thronen, men kun Retten til at føre Regjeringen; der skal kun indsættes et Regentskab. Denne sidste Fortolkning forekommer mig at være mindre heldig, thi den vilde føre til, at Landet i et saadant Tilfælde vilde være uden Konge, saalænge denne Mand levede; man vilde saa have et Regentskab at holde sig til; maastee i en Menneftalder, eller i alt Fald saa længe, som den fraværende Thronfølger, som ikke vilde vende tilbage, vedblev at leve. Det forekommer mig derfor, at, naar man overhovedet vil codificere disse Ting og befatte sig med disse Spørgsmaal, der ganske vist ere overordentlig lidet praktiske, er der Anledning til at forsøge paa at redigere denne Paragraph noget anderledes, saaledes, at man ikke kommer til at affære det Resultat, som efter min Mening er det naturlige og rigtige, nemlig at den Thronfølger, som vedblivende vægrer sig ved at komme ind i Landet og overtage Regjeringen, ansees for at have renonceret paa Thronen. — Endnu har jeg kun en lille Bemærkning at gjøre, som jeg ligeledes har hentet fra en Sammenligning mellem Lovforslaget og Sunigrundlovens Bestemmelser. Grundloven af 5te Juni kalder bestaandig den, som skal føre Regjeringen i Kongens Sted, „Rigsforstander“, hvortilmod dette Lovforslag bruger Benaevnelsen „Regent“. I og for sig har det ganske vist ikke stor Betydning, hvilket af disse Udtryk man bruger, men der forekommer mig dog ikke at være tilstrækkelig Grund til at forlade det gamle Udtryk, som jo har en vis historisk Hævd hos os, saa meget mindre, som Grundloven selv paa et andet Sted bruger Ordet Regent i en anden Betydning. Udtrykket Rigsforstander har det Fortrin for Ordet Regent, at det ikke som dette er dobbelttydigt.